

SZÍV-HANG

A PESTSZENTLŐRINCI FŐPLÉBÁNIA IDŐSZAKOS KIADVÁNYA
XXIX. évfolyam/3. szám

Randevú Istennel

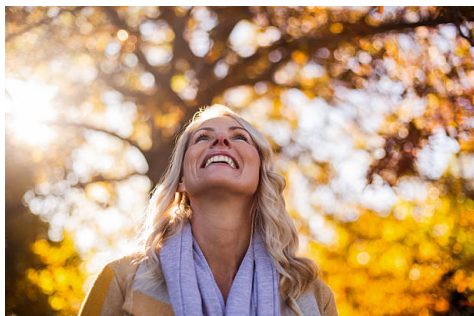
Elindulni lehet nagyon könnyű, de lehet nehéz is. Attól függ, hová indulok. Másként készülődöm egy orvosi kezelésre és másként egy családi nyaralásra. Másként egy randira, ismét másként az iskolába vagy a munkahelyre.

Év elején mégis azt mondom, hogy induljunk el ez új tanév kezdetén úgy, mintha randevúra készülnénk. Randira Istennel.

– Mit is kell tehát csinálnom?

– „Kend meg a fejedet, az arcodat pedig mosd meg” (Mt 6,17) és tégy úgy, amint a szerelmes tesz az Énekek énekében: „Felkelek, járom a várost, az utcáit és tereit, keresem, akit szeret a lelkem!”

Miért? Azért, mert Isten úgy vágyik ránk mint egy szerelmes a kedvesére. Arra vágyik, hogy mi is vágyjuk Rá. Azt szeretné, hogy készítem elő a szívemet a találkozásra, hogy ne váratlanul és készületlenül, hanem egyre nagyobb vágyakozással várjam Őt, aki szintén közeledik hozzám és mindent megtesz, hogy jelét adja szeretetének. Apró nyomokat hagy minden nap előtttem, hogy felismerjem Őt, s megtudjam, Ő gondol rám. Egyetlen feladatom, hogy nyitott szemmel, füllel, szívvel

járjak, hogy be tudjam fogadni mindazt, amit a hétköznapiakban a családomon, a munkatársakon, a természetben, a művészetben, a tömegközlekedésben, a tudományon (folytasd a sort saját élethelyezeted szerint) – és igen, még a szomszédokon – keresztül is készít a számomra.

Így talán már nem is nehéz az új tanévet elkezdni, mert valójában egy olyan kalandra vállalkozunk, amely sokkal izgalmasabb és életteli telibb, mint otthon ülni.

Idei kihívás: ismerd föl Isten jeleit a világban! S ha sikerült, oszd meg másokkal is!

Andris atya

Előkészületi év templomunk 100 éves jubileumára

Templomunk 100 éves jubileumának előkészületi éveként kívánjuk meghirdetni a 2025-26-os plébániai évet a Veni Sanctén szeptember 7-én vasárnap, a 9 órai szentmisén, ami azt jelenti, hogy a következő évben készülünk a jövő szeptemberi ünneplésre.

Fontos azért tudatosítani, hogy a plébániánk nem 100 éves, hanem 116. Templomunkat azzal a nagyon egészséges logikával építették, hogy először létrejött a közösség, már évtizedek óta misézett, de mivel kinőtte

a korábbi templomot, ami nagyjából a plébánia Wimmerth-termétől tartott az új közösségi ház konyhájáig, 1926-ra fölépült az új, mai templom. A templomszentelés már akkor is egy életerős közösség ünnepe volt, amint azt alapító plébánosunk, Wimmerth Béla nagyon világosan leírja a Historia Domusban.

Ugyancsak a Historia Domusból olvasható ki az is, hogy a mai templom megépülése valódi fordulópont volt a plébánia életében, és

Tartalom

Randevú Istennel.....	1
Előkészületi év templomunk 100 éves jubileumára.....	2
Beérett a gyümölcs.....	4
„Nekünk a Balaton a riviéra”.....	6
Bakancskoptató – 2025.....	7
Plébániai sporttábor – 2025.....	8
A Jézus Szíve Nővérek családi tábora.....	10
Ministráns biciklitúra.....	12
„Az Isten szeretőknek minden javukra válik.....	14
Búcsú Imre atyától.....	15
Gábor atya ezüstmiséje.....	16
Augusztus 9-én tartottuk a Szent Lőrinc kápolna búcsúját.....	17
„Ez jó mulatság, férfi munka volt!” – újra szépek a padjaink.....	18
Plébániánk hírei, információk.....	20

Az eredeti kápolna

ennek a fordulópontnak a százéves évfordulóját is érdemes megünnepelni.

Az infrastruktúra rendbetétele, megünneplése

Kb. az első félév az infrastruktúra rendbetételével folynak. Nyilván nem kell teljesen naptár szerint érteni ezt a szakaszt, a padok újrafestése már teljesen ide sorolható. Felétlenül ki kell cserélnünk a szőnyeget, illetve előkészítenünk alapító plébánosunk, Wimmerth Béla sírhelyét is a Jézus Szíve oltárnál. Ezen kívül is minden ötletre nyitottak vagyunk, ameddig a takarónk ér, vagyis folyamatosan kérjük a testvérek hozzájárulását a különböző felújításokhoz. Szóba kerülhet például a kapuk a festése, felújítása.

Az infrastruktúra megünneplésén értem egy kiadvány előkészítését is, amivel a templomunk köveibe és ablakaiba foglalt üzenete-

ket szeretnénk mintegy kidomborítani. Tervezünk egy kiadványt, amiben a templomunk üvegablakain megfestett szenteket mutatnánk be nagyobb részletességgel. Részben a gyerekeknek, részben a felnőtteknek is.

Ezt a szakaszt egy zárándoklat zárna le Esztergomba és Vádra. Szent Adalbert ünnepét néztem ki erre, 2026. április 25-én szombaton (a napja 23. csütörtök, de az ünnepet szombatra szokták tolni). Vác az alapító egyházmegyénk, Esztergom pedig a jelenlegi egyházmegyénk központjaként érdemel figyelmet. Mindazokat hívjuk erre a zárándoklatra, akik akár adományukkal, akár közmunkájukkal addig segítik a templom megújítását. A köszönet hangsúlya miatt a zárándoklatok mellé egy borkóstolás is befér talán...

A következő szakasz az ünnepi eseményekről fog szólni. Templombúcsú napján, Mária Szeplőtelen Szíve ünnepén egy mindenki

számára nyitott, de tudományos igényű konferencia szervezésén gondolkodom Mária szeplőtelen szívének tiszteletéről. Reggelre tennék a búcsúmisét, utána igyekszünk hívós előadókat meghívni. A Biblia kapcsán lehetne beszélni egyrészt a „szív” fogalmáról, másrészt Simeon jövődőléséről Máriának (Lk 2,35: *a te lelkedet tör járja át –, hogy nyilvánosságra jussanak sok szív gondolatai*). Egyháztörténeti szekcióban kellene egy előadás a Jézus Szíve-kultuszról, ennek alapítójáról, Alacoque Szent Margitról és arról, hogy a Jézus Szíve kultusz hogyan kapcsolódik össze Mária szeplőtelen szívével, hiszen az teljesen világos, hogy maga az ünneplési rend is erre az összekapcsolódásra utal: Jézus szíve ünnepe másnapján van mindig Mária szeplőtelen szíve ünnepe. A konferenciát nyíltan hirdetjük meg, de a plébánia híveit feltétlenül várjuk. Lehetne talán egy hideg ebéd, esti koncert és vacsora, de ezt még bőven ráérünk pontosítani.

Tervezünk a következő plébániai évben, tehát jövő nyáron is egy plébániai tábor, amelynek a középpontjába szintén a százéves jubileumot állítjuk, praktikusán az üvegablakra festett szenteket és Mária szeplőtelen szívét. A tábori programot tehát valamiképpen ezeknek a szenteknek az életútja alapján szerveznénk meg.

A bérmlást a tényleges jubileumra tenénk, 2026. szeptember 5. szombatra, ami emiatt is püspöki mise lehetne. Ekkor temetjük újra alapító plébánosunkat, és ez lesz egyben a jövő évszázad és azon belül a 2026-27-es plébániai év Veni Sanctéja is.

A jubileumi ünnepséggel pedig jövőre megkezdjük a következő évszázadunkat, amihez Isten adjon sok kegylmet mindazoknak, akik akkor még élni fognak, akik pedig nem, azoknak adja meg az örök boldogságot, hiszen a templom végső soron mindenki esetében ezt szolgálja.

Gábor atya

Beérett a gyümölcs

Sok évvel ezelőtt Péliföldszentkeresztben egy lelkigyakorlaton vettünk részt. Várandósan ültem a lelkigyakorlatos ház belső kertjében a Don Bosco szobor mellett és vágyakat fogalmaztam meg születendő gyermekünkről, hogy adja meg az Isten! 18 éves ez a leányunk idén...

Sok évfordulót ülhettünk ebben az évben. Az egyház jubileumi éve, Adrien nővér fogadalmának 25. éve, Gábor atya pappá

szentelésének 25. éve, Czap Zsolt atya pappá szentelésének 25. éve, Abi atya 50. születési évfordulója, hármaskreink megszületése a nyáron (a többi idén született csöppseget sem kihagyva). Nyári esküvőink. Égi megérkezése Ferenc pápának és Leó pápával új korszak kezdete itt, a jubileumi évben. Varjú Imre atyánk búcsúztatása hol szomorú, hol örömteli szívvel papságáért hálát adva, lelki

üdvéért imádkozva. Testi és lelki megérések – megérkezések, beérett gyümölcsök!

A nyáron Mélyforrás családközösségünk Fóton töltött 3 napot a Szeplőtlen Fogantatás templom lelkigyakorlatos házában. Sebők Sándor¹ kanonok plébános atyát nyugdíjazta püspöke és mesélt nekünk életútjáról. A legnehezebb időkben is, mikor megfigyelések és üldözések között élte hivatása napjait, tele volt fiatalokkal a plébánia. Sokszor áthelyezték emiatt, most nyugdíjas korára ismét költözik, de talán ezt éli meg a legnehezebben. Virágzó templomi közösség, óvoda, általános iskola, gimnázium, Regnumi csapatok alakítása kötődik majdnem 4 évtizedes munkájához. Beérett a gyümölcs.

Beszélgetésünk során Wágner Viktória, a cigányok védőnője, szent életű nővért ajánlotta figyelmünkbe. Sándor atya feladatának tekinti megismertetni az ő munkásságát, elősegíteni tiszteletének elterjedését.

Családközösségünkben 4 fiatal gyermekünk is pályaválasztás, egyetemi tanulmányok előtt áll. Fóton kérdeztük egymást a szerzett pontszámokról, nemsokára kiderül, kit merre visznek majd eddigi eredményei. Leányom, az írás elején említett 18 éves, orvosi pályát is megjelölt – nemcsak ő egyedül a négy közül. Felmerült bennem Viktória nővér életútját hallgatva, hogy imáiban kérem közbenjárását, mutasson utat a mi fiataljainknak is, ahogy terelgette a keze alatt felnőtt csecsemőket és szüleiket.

A nyári ifitáborból hazatértek fiataljaink. Négy gyermekünk is részt vett az idei túrán. Ahogy itthon mesélték élményeiket, 18 éves leánykám odaadással mesélt csapatvezetői élményeiről, milyen jól szót értett a kisiskolás rábizott aranyosakkal. Jöttek sorban az ötletek a nehéz helyzetek megoldására, énekelt,

Wágner Viktória

játszott, fürdetett, felügyelt, kézműveskedett, amit csak kellett. Ekkor jutott eszembe, hogy Don Bosco közbenjárására 18 évvel ezelőtt ezeket kértem Istentől, pont ezeket! Beérett a gyümölcs! S hogy orvosi vagy éppen gyermekgondozói, pedagógusi vagy milyen pálya lesz az övé, Isten tudja!

Az ifitábor alatt Carlo Acutis közbenjárását kértem a fiatalokra. Már alig várom, hogy Leó pápa szeptember 7-én szentté avassa! Beérik az a gyümölcs!!!

BT

¹ Sebők Sándor (Sándor atya édesanyja 25 évig imádkozott, hogy fia pap legyen!)

„Nekünk a Balaton a riviéra”

Hangzott fel nyolc vidám, nem nagyon fiatal, de igen lelkes torokból öt évvel ezelőtt a dal a Balaton közepén egy vitorlás hajó fedélzetén. A világjárvánnyal terhelt időszakot heti online találkozókkal átvészelt, átélte, kitartható és már a személyes kapcsolatra-jelenlétre kiéhezett közösségünk – egy nyári találkozó alkalmával – ezzel az önfeladti énekléssel lepte meg magát és körülötte vitorlázó fiatalabb, főleg disco zenéhez szokott közeli hajók legénységét. Közösségünket különböző életkorú és élet állapotú Testvérek alkotják, de az évek óta nyári programjaikról beszámoló házas imacsoportok példáját követve, úgy éreztük, hogy nekünk is jól jöhet egy nyári tábor, kötetlen beszélgetéssel, játékkal, balatoni vitorlázással. Még a covid alatt megtanultuk, hogyan lehet online társasozni, activityt játszani, rajzolni és egyéb huncutságokat csinálni. Hát élőben is nagyon jó! Így lett hagyomány a „Balatoni riviéra”. Hétvégi lelki programunk csúcspontja minden évben Balatonakarattyán van, a Ferences üdülő területén a szentmisén, ahol az oltárkép maga a Balaton. Idén is nyolcan tudtunk így módon nagyon szép, tartalmas három napot együtt tölteni. A mély beszélgetések és a felhőtlen kacagások egyvelegében csak hálát adhatunk a vízért, a napért, a játékos felhőkért, a jó le-

vegőért és egymásért, hogy társak lehetünk földi zarándok utunkon. Ebben erősített meg minket az idei nyári találkozó is!

NFM

Bakancskoptató – 2025

A Bajor-Hományi-Tóth családok az idén is megszervezték a nyáreleji kirándulós hétvégét. Ezen a túrán kicsik és nagyok, és még nagyobbak egyaránt megtalálják a koruknak és erőnlétüknek megfelelő fizikai kihívást és lelki töltődést. Köszönet érte!

Harmadjára vagyunk jelen, de először a teljes hétvégén. A helyszín tökéletes elvonulásra, a kerítés mögött patak. Pici, kicsi, tini egymás mellett, egymásra vigyázva, szülők a parton ülve fél szemmel figyelve, beszélgetve, mindenki egyaránt élvezte a vizet. Péntek – szombat András atyával. Péntek este citerán játszott a közös ének alatt, szombaton misézett reggel a természetben. Szombaton ébresztő trombitaszóra, kirándulás, több távval. Középső túra, mese erdő – elmosott sín, vízszafel patakozás, hopp egy rák, megfogtuk,

megcsodáltuk, elengedtük. Este a szülőknek lelki beszélgetés, tiniknek és pár engedélyezett kisebbnek közös társas. Vasárnap sorverseny, némi zápor. Ebéd után Gábor atyával hálaadás, mise egy újabb záporral. Záró áldás után eláll az eső, közös csoportkép. Majd mindenki elindult haza. Röviden elmondani nem lehet, hogy mekkora lelki töltetet kaptunk itt! Köszönjük!

Adamik család

Plébániai sporttábor – 2025

Tábor vagy nyaralás?

Minden szülőnek nagy dilemma ez! Hogyan is oldja meg gyermeke nyári felügyeletét, a családi nyaralást, mi fér bele időbe, szabadságba a családi költségvetésbe? Na és mihez van kedve a gyereknek, mire van szüksége testi-szellemi-erkölcsi fejlődéséhez? Megy a logisztika, a sakkozás, mikor ki, hova, merre menjen, mikor ér rá a nagymama, nagypapa, van-e az iskolai és a kerületi napközis táboron kívül más lehetőség? A nagynénik, nagybácsik a saját gyerekeik miatt ugyanebben a szorítóban küzdenek – néha összejön és közösen boldogíthatják az unokatesók a nagyikat.

A szülők megosztják egymást közt az előző évek tapasztalatait, információkat a táborokról stb., mint kezdetben a közös játszótérkezés közben a gyermeknevelési problémáikat.

Igen, a szülők is bizonytalanok időnként és persze a legjobbat akarják gyermekeiknek! Ebben a sokszínű kínálati kavalkádban szinte megnyugvás a szülőknek, hogy a tanév befejezése után még van egy biztos hét, amikor nem kell aggódniuk gyermekük miatt, mert jó helyen vannak és biztosított a testi-szellemi-erkölcsi fejlődésük. A plébániai tábor, az előző évek jó hírének köszönhetően, idén is nagy létszámmal indult, megújulva Plébániai Sporttábor néven. Nagy szerencse, hogy a közösségi ház légkondicionált és hogy tavasszal elkészült a terasz pergolája is, ami jó lehetőséget adott a levegőzni vágyó, de a napszúrás, leégést elkerülni akaróknak.

Magyar Róbert, hitoktató-táborvezető szervező munkájának köszönhetően remek csapat jött össze. Munkáját sok fiatal önkén-

tes középiskolás ifi (részben régebbi táborozók), Lelkes Krisztina, ugyancsak hitoktató kolleganő és a kerekesszékes, matekos Csilla néni segítette. Mindenki hozzátette a képességeihez és lehetőségeihez mérten, amit tudott, így eléggé színes tábor alakult ki. Az előzetesen meghirdetett programokhoz képest több változást is hozott az élet: volt Gábor atya vezetésével templombemutató, egyszer Andris atya még a padlásra is felvitte a gyerekeket, ahol a lélekharangot is megcsodálhatták. A hirtelen jött nagy hőségre tekintettel elmaradt a kiserdőbe tervezett kirándulás, de volt helyette számháború a kert bokrai és te-reptárgyai (kereszt) környékén. Részt vettek kétszer szentmisén is, de a cél elsősorban az volt, hogy a gyerekek kellemes körülmények között, a lehető legjobb ellátásban részesülve jól érezzék magukat, miközben sok szabadidőt, főleg sportjátékba is benevezhettek. A versenyek is ezekből tevődtek össze, aminek akadályait kisebb-nagyobb sikerrel vették. Közben megtanulták, hogy időnként a másik csapat, a másik gyerek nyer, de ez a tapasztalás is épülésükre szolgált. Mindenki ügyes volt valamiben, a színes-széles kínálat miatt mindenki megtalálhatta a számára sikerélményt nyújtó programot, versenyt, amit a nap végén, zárásként mindig díjazás, a többiek elismerése, tapsa kísért.

Mire irományom végére értem biztosan tudom, hogy ez NYARALÁS volt. Nekem mindenképp: egész nap barátságos kollégákkal, rendes gyerekekkel beszélgethettem, játszhattam a kellemes hűvösben. Kicsit újra aktív pedagógusnak és néha gyereknek érezhettem magam. Finomak és bőségesek voltak a ren-

delt ételek. A kávét készen a kezembe kaptam.

Részemről én nyaraltam!

Az iskolai tanévzáró-bizonyítványosztás néha kivont egy-két gyereket, de ahogy délutánonként láttam hazamenni a szülőkkel

az élményekkel teli, a napi talányon törpölő, agyaló, kicsit elfáradt, leizzadt gyerekeket, biztos vagyok benne, hogy ők is NYARALÁSKént élték meg ezt a pár napot! A szülők pedig nagyon hálásak voltak a segítségért, gyermekük biztonságos, egyhetes nyaraltatásáért.

Vörösné Éles Csilla

„Jó volt, hogy önállóan tudtunk válogatni a boltban, nekem a legjobb volt a sakk, játszmáztam Csege nénivel. Kipróbáltam a ping-pongot és tollasoztam. Volt 'kínai foci' meg számháború, azt csak nézni volt kedvem, ahogy mások csinálják. Megyek jövőre is a többiekkel.”

Balogh Miki 3.o.

Kedves Robi bácsi!

A tábori élményekkel kapcsolatban írok... Ahogy kérdeztem Gergőt és Pannit, hogy mi tetszett nekik a táborban, rögtön az volt a válasz: „Minden!” Kicsit faggattam őket, és kiderült, hogy Gergőnek a foci volt a legkedvesebb dolog, de a jó dalok, a tollasbajnokság és a finom ételek is dobogós helyezést értek el.

Panninál a pólófestés volt az abszolút befutó, de a ping-pong és a számháború is nagyon tetszett. Említették még a kedves, befogadó közösséget is, csupa jó dolgokat meséltek. Ennyit sikerült tőlük megtudni.

Még egyszer nagyon szépen köszönjük!

Királyék

A Jézus Szíve Nővérek családi tábora

Idén nyáron, július elején, egy év kihagyás után ismét sor került a Jézus Szíve Családi Táborra, a Mátrában fekvő Parádfürdőn, „Jézus, szép reményünk” mottóval. A helyszín Parádi Ifjúsági Tábor és Erdei Iskola néven található meg a térképen, a falutól egy félreeső, igazán nyugodt erdei környezetben. A tábor területén lévő faházakban az árnyas környezet miatt kellemes hűvös volt, jó előjeleket adva ezzel a pihentető alváshoz. Érkezéskor a Nővérektől már jól ismert, személyes fogadtatásban részesültünk, a családok nevét olvasva a szobaajtókon. Ez a személyes megszólítás a másnap reggeli ébresztődalban is visszaköszönt, de ne szaladjunk ennyire előre.

A megérkezést, kipakolást a közösségbe gyűlés, a lelki megérkezés követte. A nagy közösségi terek, nyitott és zárt egyaránt, jól szolgálták akár a teljes közösséget felölelő, akár a kiscsoportos beszélgetéseket. A Szentíráshoz hasonlóan, a Jézus szívéről való elmélkedés, a hozzá való ima is mindig tud újat adni az embernek, más-más életszakaszban megszólítva őt. Ezért volt jó hallani egy, az alapoktól induló, a hitünket mégis felfrissítő nővéri tanítást Jézus szívéről. A táborba meghívott Udvardy Tamás atya a házassághoz, annak mindennapi jó megéléséhez, és a helyes szeretethez adott szellemi muníciót, valamint közvetítette az Atya megbocsátó szeretetét a bűnbocsánat szentsége által. A szentségi házasság annak a kapcsolatnak az evilági visszatükrözése, ahogyan az Isten szereti az embert. A házasságot mindig emelni kell, máskülönben süllyedni fog, Tamás atya ehhez az építkezéshez adott lelki úttravalót, hangsúlyozva a házasságban a „hatalmas harmadik” szerepét. A családfő-

nek, mint a család papjainak még az a feladat jutott, hogy egy előre adott téma mentén (pl. hűség) vezessen le a saját családjával, annak minden tagját bevonva egy elmélkedő beszélgetést. Ezt még szoknom kell (a cikk szerzője egy családfő).

A tanítások hallgatásán kívül részt vettünk még szentségimádáson, az elhangzottak kiscsoportos megbeszélésén, valamint a jó szervezésnek köszönhetően külön időt töltöttünk a házastársunkkal nyugalomban, és írott úttravalót is kaptunk a házasság és a bűnbocsánat szentségéről. A szervezésért, a lelki tartalomért külön köszönet a nővéreknek, akik Jézus szívéből forrasozva tudják kimutatni felebaráti szeretetüket. A másik dolog, ami nekem szívbéli feltöltődést jelentett, és sokat meríthetek majd belőle a hétköznapiakban, az atyák látogatása hozzánk, ebben a nyári, helyettesítéseket is igénylő időszakban. Aból, hogy ilyen sokat utazva is közvetítették nekünk a szentségeket (bűnbocsánat, Eucharisztia), jó példát adtak a szolgáló, áldozatos szeretetből. A korábban említett Tamás atyán kívül még Mahi atya jött el misét celebrálni. A segítőknek a „külön, de mégis együtt” érzés megtapasztalását köszönjük, ahogyan vigyáztak a gyerekeinkre és foglalkoztak velük. Jó volt rájuk bízni őket! A tábort egyik irányból elhagyva le lehet sétálni egy árnyas, fákkal benőtt patakhoz, amin könnyen átgázolhattak a legkisebbek is, vagy éppen hidat építhettek rajta. Az első nap után a második napon már a gyerekek vezették a szüleiket ezen a rövid túrán.

A szülők és gyermekek külön töltött órái este értek véget, amikor mindenki, a tábor

apraja és nagyja a tábortűz köré gyűlt közös éneklésre, játékra, eredményhirdetésre, valamint a játékon belüli családi produkciók előadására. Nekünk mint első táborozóknak, újdonságként hatottak a tábortűz mellett énekelt dalok, melyekből gitáros-énekes formában tudhattuk meg, hogy az ember csak Jézus Krisztussal találhat rá az útra, az igazságra, az életre, és hogy a szerető Atya hazavár minket. Ezért imádkozhatunk, hogy egyszerre tartsunk ki az igazság ismeretében, és megmaradjunk Jézus szeretetében. A tábor dalait még hetekkel később is dúdolták itthon a gyerekeink. Szintén jó emlékekkel gondoltak vissza az ottani alcsoporthoz, melyekbe korosztályuk szerint tagozódhattak be.

Íde kapcsolódik, hogy a Jézus Szíve Nővérek legidősebb tagja, az Egyesült Államokban

élő, 106 évet megélt Hermina nővér a tábor ideje alatt távozott el a földi életből, mint kapták a hírt erről nővértársai. Őerte is tudtunk együtt imádkozni közösségként.

Köszönjük a táborban jelenlévő nővéreknek, szervezőknek, segítőknek, hogy tudtak adni magukból, ezzel mutatva ki szeretetüket felénk; a Jézus Szíve Nővérek Társasága többi tagjának az imákat, valamint az egyéb, bármilyen formájú (anyagi, eszközbeli) hozzájárulást a táborhoz. Egy érdekességgel befejezve, mivelhogy szóba hoztam a cikk elején az alvást, az éjszakák mégsem úgy sikerültek, ahogyan azt előre elgondoltuk, ennek mégsem volt semmi nyoma másnap fáradtság, vagy kedvtelenség formájában... talán mert lángolt a szívünk...

Király Andor és családja

* * *

Egy fontos visszhang

A drienn nővér már korábban is hívott bennünket a Nővérek családi táborába, de idén mondtunk először igent. Sajnos a péntek délelőtti kezdésről és a programokról lemaradtunk, csak este tudtunk megérkezni, mégis már az első percekben éreztük, hogy jó helyre jöttünk. Nagy szeretettel, figyelemmel és nyitottsággal fogadtak bennünket.

Bevallom, kicsit tartottunk attól, hogy idegennek fogjuk érezni magunkat, hiszen nem a főplébániához tartozunk; de ez az érzés hamar elszállt. Azt éreztük, hogy jó, hogy itt vagyunk. Ebben a közösségben a jelenlétünk volt fontos, nem a „hovatarozásunk”.

A táborban eltöltött idő számomra a kapcsolódásról szólt – gyerekekhez, házastársunkhoz, más családokhoz és Istenhez.

A programokat valóban ránk szabták: a gyerekeknek játékos, korosztályra szabott lelki és élménydús tevékenységek, a felnőtteknek csoportos beszélgetések, a házaspároknak pedig külön idő és figyelem jutott.

Volt közös reggeli ráhangolódás, könnyed, mégis tartalmas feladatok, szentmise, tábortűz, és családi délután játékos kihívásokkal, amelyeket mindannyian nagyon élveztünk.

Különleges élmény volt számunkra, hogy bár családként voltunk jelen, házaspárként is kaptunk egy teljes napot, amikor mélyebben

egymásra figyelhettünk. Először éreztük azt, hogy a gyermekeink közben nemcsak „le lettek passzolva”, hanem valódi, szerető figyelmet kaptak: játszottak, alkottak, bevonódtak – értékesen és örömmel telt az idejük.

A hangulat végig barátságos és oldott volt.

Nekünk azért is volt felemelő ez a hétvége, mert a mi különleges gyermekeinket is nyitott szívvel fogadták. Megélhették a feltétel nélküli szeretetet akkor is, amikor nem illeszkedtek bele a „szokásos keretekbe”, és

nem mindig tudták követni az elvárt „szabályokat.”

Nem elvárásokkal, hanem elfogadással találkoztunk. Ritka és gyógyító élmény volt ez – nekik is, nekünk is.

Vasárnap a szentmise után csendesen búcsút vettünk, lelkünkben a hála, szívünkben a feltétel nélküli szeretet megélésével. Ez a hétvége egyszerre volt játékos és mély, könnyed és tartalmas.

Szívből ajánlom mindenkinek!

K.Sz.Zs.

Ministráns biciklitúra 2025

*"Ahová a lélek irányította őket, oda mentek a kerekék."
(Ezekiel 1,20)*

Idén július 15-19. között Esztergomba látogatott a ministránsok csapata, Gábor atya előző plébániáján, a belvárosi Szent Péter és Pál templom mellett laktunk. A túrához a Gábor atya ezüstmiséjén ajándékba kapott, „menőmanós” kerékpározós pólójával azonos pólókkal is készültünk, amelyet többen is felvettek, rajta a fenti idézettel. Az érkezés napján a vasúti átalakításoknak és segítőknek hála kényelmesen, autókkal érkezünk a plébániára. A szállást elfoglalva a kerékpárokat menetkész állapotba hozták a nagyobbak a kisebbek számára is, akik pedig segítettek addig kipakolni és a konyhai tennivalókban. Ez a feladatmegosztás egyébként az egész hétre jellemző volt, a segítők mellett a táborozók is 7-től 17 éves korig megtalálhatták a feladatukat, ha éppen nem sikerült nekik, akkor javasoltunk hozzájuk illőt.

Az első napon a nagy melegben egy rövid biciklizést terveztünk, ami a helyi strandra, a Palatinus-tóra vezetett. Itt a hűsítő pancsolás, labdázás és vízicsúszdázás mellett a napi megérdemelt fagyalozást is megejtettük. Mindennap részt

vettünk szentmisén, sőt ministráns táborra való tekintettel Gábor atya didaktikai okokat is szem előtt tartva misézett, hogy mindenki beletanulhasson a feladatokba. Második napon egy nagyobb biciklizés következett Pilisszentlélekre, ami igazán komoly teljesítmény volt a hegyi emelkedő miatt. Itt a Pálos kolostor romjainál tartott szabadtéri szentmise után a helyi kis templomot látogattuk meg, majd a frissítő limonádét már Teca kocsmájában fogyasztottuk el. Délután Gábor atya történelmi és szakrális érdekességekkel tarkított idegenvezetésével megtekintettük Esztergom főbb nevezetességei közül a főte-

utáni túra célpontját, Párkányt is, ahová áttekerve aztán fotózkodtunk a fradi kocsmánál, és visszafelé a Mária Valéria hídról megtekintettük a Bazilikát, ahogy az a tízezer forintson is látszik.

Az utolsó teljes napon elbicikliztünk Esztergom több nevezetességéhez, és végül megnéztük a Bazilikát belülről is. Megtekint-

tettük az altemplomot is, Mindszenty sírjával. Délután a Duna parton tekertünk, útba ejtve játszóteret és kerékpáros akadálypályákat is, húzóerőként pedig a szokásos fagyizás lebegett mindenki szeme előtt. Este a táborzáró szalonnasütéshez és tábortűzhöz mindenki fáradtan, de testben és

lélekben is sok élménnyel gazdagodva telepedt le, bízva abban, hogy jövőre szintén lesz pár nap, amikor együtt lehetünk a ministráns nyári biciklitúrára. Végül ki hazafelé, ki pedig tovább, a plébániai ifi hittantáborba ment tovább, hogy folytatódhasson a nyári feltöltődés.

Cseh Áron

„Az Istent szeretőknek minden javukra válik”

Május 24-én Adrienn nővér fogadalomtételének 25 éves évfordulóját ünnepelte együtt Liu Teréz nővérral templomunkban!

A szentmisén hálát adtunk Adrienn és Teréz nővér hivatásáért. Adrienn nővér kicsi gyermekket, nagyobb iskolásokat és közülünk felnőttek közül is sokakat tanított a hitre, vezetett el a szentségek felvételére. Kedves hangja, mosolya naponta megjeleníti számunkra Jézus szeretetét.

A szentmise keretében a nővérek megerősítették fogadalmukat. A mise főcelebránsa Székely János püspök atya volt. A rend előljáróját Tomasina Mary nővér képviselte. A mise után agapé következett: finom ennivaló, szép zene és közös tánc tette teljessé az ünnepet.

Áldja meg az Úr további életeteket és szolgálátokat!

LÁ

Ha a Jóisten ad báránykát,...

Dédmamám mondta: ha a Jóisten ad báránykát, ad hozzá legelőt is. Az Ő kegyelméből jó egészségben született meg júliusban Laura, Rozália és Ambrus. Plébániai közösségünknek pedig azt a sok jót köszönhetjük, ami segít minket elindulni ezen az új úton, amire egy évvel ezelőtt még igazán nem számítottunk! A komatállal napról napra éltettek minket, donor anyatejjel pedig a babáinkat; az újszülöttek melletti gondozói segítség nagyon sokat jelent a mindennapokban; a pénzbeli támogatással, babás holmik felajánlásával, nagyobb fiaink táboroztatásával, egy-egy bevásárlással, pakolásban nyújtott segítő kézzel és a szervező-összekötő munkával sok terhet levettetek a vállunkról!

Hálások vagyunk a közösségért, ami a tenyerén hordoz minket!

Szilvi és András

„Úgy tekintsenek minket, mint Krisztus szolgálait és Isten titkainak megbízottjait. A megbízottól pedig nem kívánnak többet, mint hogy hűséges legyen.” 1Kor 4, 1-2

Június 26-án elbúcsúztunk Imre atyától, aki 25 évig volt plébános a főplébánián, majd nyugdíjazásakor visszatért Pestszentlőrincre az Ibolya utcai Szent József Plébániára. Itt szolgált élete utolsó percéig. A Soroksár-Újtelepi Fatimai Szűzanya templomnak az urnatemetőjében helyeztük örök nyugalomra Imre atyát. A gyászmisét is ott tartottuk, főcelebráns Bábel Balázs püspök atya volt.

A temetésről szép cikk található a Magyar Kurír-ban: <https://www.magyarkurir.hu/hazai/peldat-batoritast-adott-orok-nyugalomra-helyeztek-varju-imret>. A mise után agapé következett, ahol a szorgos segítő kezeknek köszönhetően sok finomság mellett beszélgettünk, végül Szabó Bandiék vezetésével elénekeltük az Atya egyik kedvenc író dalát.

Imre atya! Köszönjük hűséges szeretetedet, tanításaidat, és a sok jókedvű pillanatot, amit veled tölthettünk!

fotó: Merényi Zita/Magyar Kurír
Benkovic Kinga gondolatai nyomán LÁ

Gábor atya ezüstmiséje

Plébánosunk ezüst miséjére 2025 június 28-án került sor templomunkban. Az előkészületek hetekkel előtte megkezdődtek, mikor Gábor atya meglepetés könyvét elkezdte szervezni. Arra kértük a híveket, írjanak néhány kedves szót Atyának, tegyenek mellé néhány képet is, ha lehetséges. Mindez a levelező listán titokban történt, aminek kivitelezése Havas-Horváth György nélkül nem ment volna. Hencz Edit hazaérkezése után kezdődött a munka dandárja, az agapé megszervezése. Mint mindig, most is kitett magáért a főző csapat, 2 kondér

pörkölt készült, melyből egy falat nem sok, annyi sem maradt. Edit varázslatos és hatalmas tortát készített Gábor atyának, melyet odavinni sem volt egyszerű, hát még megsütni. Sok-sok szorgos kéz segédkezett az udvar és a közösségi ház rendbe tételénél, feldíszítésénél. A hálaadó szentmisén tömve volt a templom, melyet öröm volt látni! Az agapén együtt ünnepeltek a hívek Gábor atyával, aki hálás volt mindenkinek, hogy együtt élhették meg ezt a jeles alkalmat.

Cseh Molnár Éva

Augusztus 9-én tartottuk a Szent Lőrinc kápolna búcsúját

Nagy örömmel fogadtuk a kedves híveket, kis kápolnánk régen látott ennyi embert!

Boldogok voltunk, a kápolna maroknyi hívei, hogy három lelkipásztor: Gábor és András atya, valamint Kálmán diakónus celebrálta búcsús szentmisénket, és Attila kántorunk orgona játékaival és hangjával még magasztosabbá tette ezt a szép ünnepet. Szorgos kis csapatunk nagyon készült és agapéval is vártuk a kedves híveket, akik jó hangulatban fogyasztották a finom házi süteményeket. El is fogyott mind egy szálig.

Szűcs Mária

"Ez jó mulatság, férfi munka volt!" – újra szépek a padjaink

Gábor atya vetette fel az Apakörben, hogy jó lenne templomunk szentelésének 100 éves évfordulójára lefesteni a padokat.

Komoly kétségek merültek fel, hogy képes-e erre a közösség. Az egyik térdeplőt próbaképpen megcsinálta Gábor és a fiúk. Ebből kiderült, hogy kellő számú jelentkező esetén a munka elvégezhető, de az első szín szinte senkinek sem tetszett. A megfelelő szín kiválasztása nehéz volt a templom különleges fényviszonyai és a hívek merőben eltérő elvárásai miatt. Győzött a konzervatívizmus, a választott szín végül majdnem olyan, mint az eredeti.

Mivel a padok négy tömbben vannak, logikusnak tűnt a munka négy részre osztása, hogy közben is használható maradjon a templom.

A munkálatok során derült ki, hogy a padok sokkal rosszabb állapotban vannak, mint ahogy az elsőre látszott, megerősítésük, javításuk is sok munkát jelentett. Végül a felületi hibákat glettel-tük, és a padokat 4 rétegben festettük, rétegenkénti csiszolással.

Istennek hála, sokan eljöttek, akár csak egy rövid időre is.

Nagyon sok gyerek és régebb óta fiatal vett részt a munkában, sokszor meglepő hozzáállással. Bár a munkát alapvetően az Apakör vállalta, de erősen kivették részüket feleségeik, gyerekeik és szüleik is.

Öröm volt nézni, ahogy idősek és fiatalok, tapasztaltabbak és teljesen amatőrök, a közösség régi és új tagjai is jól együtt tudtak dolgozni, és közben mindig beszélgettek; ezáltal új kapcsolatok és a közösség is épült, jobban megismertük egymást.

Mindenki megtalálta a hozzá legközelebb álló feladatot, sokszor spontán módon alakult a munkamegosztás.

A padok kipakolása lehetővé tette a padló sokkal alaposabb tisztítását is. Ez váratlan feladatként adódott, amiből alaposan kivették a részüket az anyukák, nagyobb gyermekek is. Ez ugyan „csak” takarítás volt, de ekkora padlófelület alapos felsikálása igazán nem könnyű munka.

Külön köszönet Gábor atyának a nap végi söröskért, ami mellett jó volt még egy kicsit beszélgetni. Hálával gondoltunk Andris atyára a tízóráira és az uzsonnára kapott nasi fogyasztása közben.

Azért ez komoly vállalás volt, de a közösség ereje hegyeket vagy padokat képes megmozgatni.

Vera és Gábor

Köszönet az Apakörnek a vállalásért, a Hegedüs családnak a festékért és a szakmai vezetésért, és minden résztvevőnek a lelkes munkáért!

SZENTMISÉK RENDJE

Mária Szepőlőtelen Szíve Főplébánia	
Vasárnap	7:00, 9:00, 10:30, 18:00
Hétfő	7:30
Kedd	7:30, 18:00
Szerda	18:00
Csütörtök	7:30, 18:00
Péntek	7:30, 20:00
Szombat	7:30, 18:00 (előesti)

Szent Lőrinc Kápolna	
Szerda	7:30

Szent József Kápolna	
Szombat	16:30 (előesti)

A templomtakarítás rendszere megújult!
Aki szeretne jönni takarítani, kérjük erre az email címre írjon és küldjük a részleteket:
foplebania.templomtakaritas@gmail.com

telefon/fax: 1/290-3036
e-mail: pszlorincfoplebania@gmail.com
honlap: www.szentlorincfoplebania.hu
számlaszám: CIB 10702277-75393485-51100005

Májusban Gábor atya vezetésével Közösségünk egy csoportja egyhetes zárandoklaton vett részt **Rómában**, ami különleges módon éppen a pápaválasztás idejére esett. A zárandoklatról Gábor atya tartott élvezetes, képes beszámolót.

Ugyancsak érdekes beszámolót hallhattunk az atyáktól az **Amerikában** töltött kéthetes útjukról.

Plébániánk közössége jelentős adománnyal támogatott két két **kárpátaljai diáktábort** (egészen pontosan 809 700 Ft ment el).

Köszönetnyilvánítás

Kedves Hívó Társaim!

Ötgyermekes édesanyaként néhány éve, a Covid idején elvesztettem a férjemet. A gyász emberileg és anyagilag is megviselt minket. Egy kedves Hívó Társunknak szeretnék köszönetet mondani, aki már több ízben nagyobb összeggel támogatott minket, hogy eljussunk nyaralni. Kérem a Jó Istent, hogy árássa rá kegyelmét és áldását élete minden napján.

Köszönettel: B. Szilvia

Felelős kiadó:

Budapest-Pestszentlőrinci
Mária Szepőlőtelen Szíve Főplébánia
1181 Budapest, Batthyány u. 87/b
Dr. Harmai Gábor plébános

Munkatársak:

Szerkesztő: Ledneczki Ági
Korrekto: Fierer Zsuzsa
Tördelés: Koppányi Viola
Szilárdi Ferencné, Nagyné Ficza Mariann
Következő lapzártá: 2025. november 23.